

Mál nr. 218/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar A hjá V****Ágreiningur um bótaskyldu er M féll og slasaðist á leið úr húsnæði A.****Gögn.**

Málskot dags. 22.06.2020 ásamt fylgiskjölum 1-19.

Bréf V dags. 10.08.2020 ásamt fylgiskjölum.

Viðbótarathugasemdir M dags. 22.08.2020.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M starfi að A, og er hún hafi lokið störfum um klukkan 23:30 hinn 10. janúar 2018, hafi hún haldið út um aðalinngang A og eftir að hafa tekið nokkur skef hafi hún „flogið á hausinn“ með þeim afleiðingum að hún úlnliðsbrotnaði. Orsök slyssins megi rekja til þess að stétt við aðalinngang A hafi ekki verið háلكuvarin, hvorki söltuð né sönduð, þó fyrirhafnarlítið hefði verið að grípa til slíkra ráðstafana. A hafi borið að tryggja öryggi starfsfólks og þeirra sem áttu leið um svæðið, en sú skylda hafi verið vanrækt umrætt sinn. Með því hafi A skapað sér skaðabótaábyrgð, enda hefðu forsvarsmenn A mátt gera sér grein fyrir að slyshætta stafaði af aðstæðum og að afleiðingar slíks slyss gætu orðið umtalsverðar. Á grundvelli þessa krafðist M bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V, en V hafi hafnað kröfunni með bréfi dags. 15. júlí 2020. Í bréfi V hafi komið fram að A hafi uppfyllt þær skyldur sem á því hvíldu með því að hafa snjóbræðslukerfi við innganginn, en jafnframt hafi tiltekið fyrirtæki séð um að háلكuverja sérstaklega væri þörf á slíku, og væri í höndum starfsmanna A, M þeirra á meðal, að leita eftir frekari þjónustu þess eftir þörfum. Enn fremur væri kassi með salti fyrir utan inngang að A. Mótmælir M því sérstaklega að háلكuvarnir hafi verið á hennar ábyrgð, enda hafi hún verið á vakt á 4. hæð A og ekki haft vitneskju um ástandið við inngang hússins. Einnig heldur M því fram að enginn saltkassi hafi verið við innganginn umrætt sinn. Máli sínu til frekari stuðnings vísar M til dómaframkvæmdar og nánar tilgreindra ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að að sögn A sé göngusvæði, u.þ.b. eins meters breitt, við hús A og sé snjóbræðslulögn undir því. Hafi M verið búin að taka nokkur skref þegar hún féll bendi það til þess að hún hafi verið komin út fyrir þetta upphitaða svæði. Þá hafi A gert samning við tiltekið fyrirtæki um að háلكuverja eftir þörfum, og hafi planið fyrir utan A verið sandað að morgni 10. janúar, en meðalhiti þann dag hafi verið 2,5 gráður og lægst farið í 0,2 gráður. Af framangreindu megi sjá að A hafi uppfyllt skyldur sínar að þessu leyti. Hins vegar bendi V líka á það að A hafi beint því til yfirmanna á vakt hverju sinni að hafa samband við umrætt fyrirtæki væri þörf á frekari háلكuvörnum, og hafi verið sendur tölvupóstur til allra deildarstjóra og húsvarðar þess efnis. Sá tölvupóstur hafi verið hengdur upp á vinnustöð M. Um 50 manns hafi komið að eða yfirgefið húsnæði A við vaktaskipti á sama tíma og M en engin önnur slys orðið. Auk þess hafi fata með háلكueyði verið við aðalinngang og hafi hver og einn því getað háلكuvarið eftir þörfum. Við störf sín hafi M jafnframt haft gott útsýni yfir upplýst bílplön við A og hafi hún enn fremur getað spurt gestkomandi um færð utan við húsið. Þá sé hvorki sýnt fram á að lýsing hafi verið ófullnægjandi né að snjóbræðslukerfið hafi ekki virkað umrætt sinn.

Í viðbótarathugasemdum sínum rekur M að hún telji að gangsvæðið sé breiðara en einn meter, og nái alveg út að kanti sem aðskilji gangstétt og bifreiðastæði, þrátt fyrir að aðeins hluti þess svæðis sé með snjóbræðslukerfi. Þá hafi M fallið í háلكu á gangstéttinni rétt við aðalinnganginn, en ekki á bílplaninu. Jafnframt er því enn mótmælt að fata með háلكueyði hafi verið staðsett við innganginn, og styðji myndbandsupptökur þá staðhæfingu. Þá geti það engan veginn talist réttmæt krafa að M beri sjálfri að fylgjast sérstaklega með aðstæðum, sinna háلكuvörnum eða sækja slíka þjónustu.

Álit:

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna slyssins, en ekki virðist ágreiningur um að slys M sé að rekja til þess að hún rann í hálfu fyrir utan A. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á. Fyrir nefndinni liggja tvær myndbandsupptökur er sýna M annars vegar halda út um aðalinngang A og hins vegar þegar hún kemur aftur að hurð við aðalinngang hússins og heldur þá um handlegginn. Af þessum myndskaiðum verður þó ekki skýrlega greint hvar M féll eða hverjar aðstæður voru þar á þeirri stundu er slysið varð. Af myndskaiðunum má þó ráða að M hafi haldið á mannbroddum, í stað þess að setja þá á skó sína, þegar hún hélt út og má af því draga þá ályktun að ekki hafi verið bersýnileg hálka utan við húsið. Af umræddum myndskaiðum verður heldur ekki ráðið að lýsingu hafi verið ábótavant. Af gögnum málsins má jafnframt ráða að snjóbræðslukerfi hafi verið undir hluta umræddrar stéttar og ekki hefur verið sýnt fram á bilun í því. Enn fremur virðist A hafa verið með samning við tiltekið fyrirtæki um að það sinnti hálkuvörnum og virðist sem planið hafi verið sandað klukkan 5:35 að morgni hins 10. janúar og aftur klukkan 4:24 að morgni hins 11. janúar. Ekki liggja nein gögn fyrir nefndinni er sýni fram á að veðurfar hinn 10. janúar 2018 hafi sveiflast með þeim hætti að bersýnilega væri tilefni til frekari hálkuvarna. Hefur samkvæmt framansögðu ekki verið sýnt fram á að hvaða leyti M hafi vanrækt skyldur sínar þegar kom að hálkuvörnum umræddan dag. Ekki telst því sýnt fram á að slys M verði rakið til atvika sem A verður kennt um og er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu M um bætur úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 15. september 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.